

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 87/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť J. L., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s. r. o., v mene ktorej koná advokát JUDr. Rastislav Urbáni, LL.M., Skuteckého 17, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 27/2014 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tos 75/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2014 prostredníctvom poštovej prepravy doručená sťažnosť J. L., t. č. vo výkone trestu

(ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 27/2014 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tos 75/2014.

Z obsahu sťažnosti vyplýva:

„Sťažovateľ J. L. ml. podal listom zo dňa 20.08.2014 na Okresný súd Žiar nad Hronom žiadosť o prepustenie z väzby a jej nahradenie dohľadom probačného a mediačného úradníka...

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č. k. 3T/27 /2014 dňa 04.09.2014 v trestnej veci proti obvinenému J. L. ml. a spol. o žiadosti obž. J. L. ml.,... o prepustenie z väzby a nahradenie väzby podľa § 80 Tr. poriadku rozhodol, že podľa § 72 ods. 1 písm. b) ods. 2 Tr. poriadku, § 79 ods. 2,3 Tr. poriadku žiadosť obž. J. L. ml. o prepustenie z väzby na slobodu zamietla. Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ponúknuté prevzatie záruky J. T. za ďalšie správanie obžalovaného J. L. ml. neprijíma. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijal ani písomný sľub obžalovaného J. L. ml. a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a väzbu nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti uvedenému uzneseniu podal obvinený v zákonnej lehote sťažnosť, o ktorej rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením č. k. 2Tos/75/2014 zo dňa 25.09.2014 rozhodol, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť obžalovaného J. L. ml. zamietla...

Ústavný súd v prípadoch, v ktorých sa zaoberal požiadavkou neodkladnosti a urýchlenia rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby, judikoval, že aj keď sa jednotlivé lehoty z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenia posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú týmto požiadavkám (napr. III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03). V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že požiadavke, aby súd bezodkladne rozhodol o zákonnosti väzby v zmysle čl. 17

ods. 2 a 5 ústavy, čl. 8 ods. 2 a 5 listiny a čl. 5 ods. 4 dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (napr. III. ÚS 126/05)...

V tomto smere poukazujem na skutočnosť, že obvinený podal svoju žiadosť ešte dňa 20.08.2014 avšak konečné rozhodnutie o nej bolo doručené až 16.10.2014 čo v danom prípade predstavuje dobu takmer dva mesiace (!) Rovnako poukazujem na to, že obvinený je vo väzbe už takmer 11 mesiacov. “

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„... postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 3T/27/2014 ako aj postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 2Tos/75/2014 došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Zároveň žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/27/2014 z 04.09.2014 ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2Tos/75/2014 zo dňa 25.09.2014 zrušil a prikázal, aby bol sťažovateľ bezodkladne prepustený na slobodu.

Súčasne navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby zaviazal Okresný súd Žiar nad Hronom/Krajský súd v Banskej Bystrici nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia spočívajúce v zastupovaní pred ústavným súdom vo výške 340,90 Eur. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii,

keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a postupom krajského súdu v označených konaniach, v ktorých oba sudy rozhodovali o väzbe.

K sťažovateľom namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd uvádza, že z doterajšej judikatúry ústavného súdu (m. m. III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 135/04), ktorá reflektuje judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok vo veci De Wilde et al. v. Belgicko z 18. 6. 1971, séria A, č. 12, bod 76), vyplýva, že právo na prednostné a urýchlené rozhodovanie o väzbe a jej ďalšom trvaní je súčasťou práva na osobnú slobodu, ktoré je obsiahnuté v čl. 17 ústavy, resp. čl. 5 dohovoru. Nie je teda súčasťou ochrany poskytovanej základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. IV. ÚS 253/2012).

Pokiaľ sťažovateľ v sťažnosti poukazuje na judikatúru ústavného súdu, ústavný súd uvádza, že táto sa nevzťahuje na daný prípad.

Zároveň ústavný súd uvádza, že konania všeobecných súdov, ktorými sa rozhoduje o väzbe, nie sú konaniami o trestnom obvinení samotnom (konaniami vo veci samej týkajúcimi sa viny obvinenej osoby) a ani konaniami o právach alebo záväzkoch občianskoprávneho charakteru, na ktoré sa vzťahuje čl. 6 ods. 1 dohovoru. V rámci konania o väzbe preto nemôže dôjsť k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže túto oblasť ochrany práv upravuje vo svojich ustanoveniach čl. 5 dohovoru (napr. I. ÚS 200/06, III. ÚS 277/07).

Vzhľadom na už uvedené odmietol ústavný súd sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi sťažnosťou napadnutým postupom okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach a v petite sťažnosti uvedenými právami zaručenými v ústave a dohovore týkajúcimi sa predovšetkým trestného konania vo veci samej.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2015